

حجاب

پدیدآورنده (ها) : شریعتی، محمد باقر

علوم تربیتی :: نشریه پیوند :: اسفند ۱۳۷۱ - شماره ۱۶۱

صفحات : از ۲۶ تا ۴۹

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/147256>

دانلود شده توسط : مجتبی مژروعی

تاریخ دانلود : ۱۴۰۱/۱۱/۲۳

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و برگرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین](#) و [مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

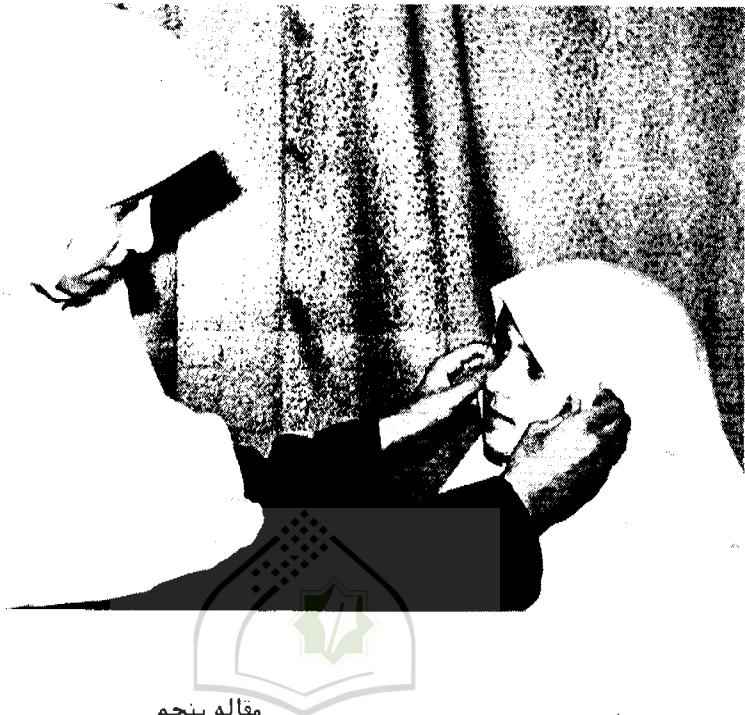

مقالات مرتبط

- رابطه سوگیری مذهبی و صفات شخصیتی با وسوسات مرگ
- تهدید نرم و گونه شناسی تهدید در گفتمان قرآن کریم
- عدالت و امنیت ملی در اسلام
- تبیین جایگاه مردم در حکومت اسلامی از منظر شهید صدر
- تحلیل الگوی تعامل آزادی و امنیت
- الگوی تربیت سیاسی از دیدگاه شهید مطهری(ره)
- ارزیابی سیاست ضد ایرانی «غرب»؛ رویکردی امنیتی
- نقش سازمان های اطلاعاتی در تأمین امنیت نرم
- جایگاه سیاست های حمایت گرایانه آمریکا در جنگ نرم علیه انقلاب اسلامی ایران
- گونه شناسی تهدیدات نرم علیه پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)
- نرم افزار گرایی امنیتی و الگویی ایرانی- اسلامی پیشرفت
- منابع قدرت نرم انقلاب اسلامی ایران

عنوانین مشابه

- حجاب و رابطه آن با تکامل اجتماعی
- عفت حجاب و دیدگاه ها
- حجاب در ایران (بررسی وضعیت حجاب در ایران از سال های اخیر حکومت پهلوی دوم تا پایان جنگ تحمیلی)
- رابطه روایت «النساء عیّ و عورة» و وجوب حجاب شرعی تا قرن پنجم
- نقش حجاب در فعالیت های اجتماعی زن در اندیشه مقام معظم رهبری
- عملکرد تلویزیون در ترویج حجاب و عفاف
- شرط التزام عملی به احکام اسلام حجاب در استخدام دولتی؛ نقد و بررسی رای دیوان عدالت اداری
- حجاب در منشور حقوق شهروندی
- «مسئله شناسی» و «روش شناسی» مطالعات دینی حجاب
- حق و مسئولیت های زن در عرصه های اجتماعی، تأمین و حفظ امنیت اجتماعی و رعایت حجاب

مقاله پنجم

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

حجاب

اگر از میان انبویه مسائل احتماعی و مباحث مذهبی حجاب را انتخاب کردیم، به خاطر دلایل خردپذیری بود که طرح گردید. یکی از آنها عدم تفسیر کاملی از مسائله پوشش و غموض و ابهاماتی است که در تعیین حدود آن وجود دارد، وعرض کردم که اگر برای بانوان حجاب و تحصیلکرده حدود پوشش و فلسفه آن اثبات شود، "وکلا" روش گردد که حجاب نشاءت گرفته از سنتهای کهن اجتماعی نیست بلکه یک دستور الهی و آسمانی است، بدون تردید غالب بانوان در برابر فرمان حق تعالی خاص خواهند شد. اکنون برای صدق گفتمار نامه دخترجوانی را که در تاریخ ۲۷/۹/۹۲ رسیده و صراحت و مسوئلیت ازنوشته او مشهود است، به عنوان

حجت الاسلام والمسلمین
محمد باقر شریعتی

حجاب در قرآن

در مقالهٔ چهارم خواندیم که آیات ۳۱ و ۳۰ سورهٔ نور به مناسبت ماجراهی جوان انصاری نازل شد تا قانون حجاب و نکاه را برای همهٔ نسلها و عصرها تبیین نماید. در نخستین آید وظیفهٔ مردان را شخصی می‌سازد. گویی مقصراً اصلی و مهابم و اتفاقی آنانند، می‌فرماید: به مومنان بکویید جسمان خویش را از نکاههای حرام و آلوده نکه دارند و بدین وسیله روح خود را از تباہی و سیاهی حفظ کنند، زیرا نکاههای آلوده قلب را سیاه و قیراندود می‌سازد. مضافاً "براینکه به غرور و شخصیت جنس مذکور لطمه وارد می‌کند، زیرا غالباً" بایی اعتمادی زنان مواجه می‌شود و باید هم اینگونه باشد. به همین جهت مرد بوالهوس و بی اراده احساس شکست دائمی خواهد کرد. عجیب اینجاست که در این ماجرا به بانوی بد حجاب انتقادی نشده بلکه اولین انتقاد متوجه آن مرد جوان گردیده و در عین حال به شکایت و اعتراض جوان انصاری به بهترین وجهی پاسخ داده شده است. در واقع می‌خواهد بفرماید:

کیرم آن بانوی جوان یوشش مناسبی نداشت و بر اثر جهل به مسأله ویا ندامن کاری و خود آرایی مواضع زیست خویش را به نمایش گذاشت، توکه یک جوان بالاراده هستی چرا چشم چرانی کردی و به شخصیت و اراده خود ضربه وارد نمودی؟ ذلك ازکی لهم.

این نوع پاسداری و حفاظت در رشد و تکامل روحی مومنان مؤثراً است و برای زندگی دنیا و آخرت آنان بهتر می‌باشد. اگر جوانان و مردان مسلمان بخواهند خود را تزکیه نمایند باید جسمان خویش را از نکاههای مسموم وآلوده باز دارند. تقدیم آیهٔ ۳۰ بیانگر این واقعیت است

نمونه تقدیم داشته، آنکه بحث مقالهٔ چهارم را بی‌کیرم.

"مشکلی دارم، اما نمی‌دانم آن را با حه کسی در میان بکارم که به من طعنه نزند و با سرزنش بـ خاطر ددمـ مسـ اـ جـ سـ وـ دـ سـ، شخصـیـم رـاـ حـرـدـ نـکـنـدـ. دـخـتـرـ حـوـانـیـ هـسـتـ ۲۰ سـالـهـ. درـ مـسـائلـ اـعـنـقـادـیـ بـهـ عـنـوانـ بـکـ مـسـلـمـانـ شـیـعـهـ مـذـهـبـ کـامـلـ" بـهـ نـهـازـ، رـوزـهـ وـ . . . بـسـاـورـ دـارـمـ وـ اـکـرـ مـورـدـ قـبـولـ حقـ تعالـیـ وـاعـ شـیـودـ آـسـهـارـاـ اـنـحـامـ مـیـ دـهـ. اـمـاـ درـ مـورـدـ مـسـاءـ لـسـهـ حـجـابـ بـهـ يـقـيـنـ نـرـسـيـهـاـمـ. اـکـرـ حـهـ بـظـاهـرـ اـزـ سـالـ اوـلـ دـبـیـرـسـتـانـ نـزـدـ فـامـیـلـ نـیـزـ روـسـیـ بـرـ سـرـ مـیـ کـرـدـ اـمـاـ بـهـ دـلـلـیـ سـتـ بـودـنـ اـعـنـقـادـمـ بـهـ حـجـابـ، تـابـیـانـ اـمـسـالـ روـسـیـ رـاـ بـرـ دـاشـتـمـ. جـونـ حـسـ کـرـدـ حـفـظـ پـوـشـشـ نـزـدـ فـامـیـلـ وـ شـوـهـ خـواـهـرـ کـهـ حـکـمـ بـرـادرـ مـرـاـ دـارـدـ وـ اـزـ کـوـجـکـیـ زـیرـ دـستـ آـنـهاـ بـزـرـگـ شـدـهـاـمـ! الـزوـمـیـ نـدـارـدـ. اـمـادرـ اـینـ چـنـدـمـاهـ دـائـمـاـ" عـذـابـ وـ جـدـانـ دـاشـتـهـ وـبـهـ حـالـتـشـکـ وـ تـرـدـیدـ اـفـتـادـهـ اـمـ. بـاـخـوـانـدـنـ کـتـابـهـاـیـ نـظـیرـ "مسـاءـلـهـ حـجـابـ" آـیـتـ اللـمـمـطـهـرـیـ نـیـزـ اـبـهـامـ بـرـ طـرفـ نـشـدـهـ اـسـتـ. مـانـدـ کـلـافـیـ سـرـدـگـمـ، اـعـصـابـ خـردـ شـدـهـ اـزـ اـیـنـ کـهـ مـدـامـ دـرـ اـینـ مـورـدـ فـکـرـ مـیـ کـنـمـ وـمـیـ گـوـیـمـ اـکـرـ سـازـهـمـ روـسـیـ بـرـ سـرـگـیرـ مـورـدـ طـعنـ وـ لـعـنـ خـانـوـادـهـ قـرارـ گـرفـتـهـ، مـرـاـ فـرـدـیـ بـیـ اـرـادـهـ وـ بـیـ شـبـاتـ درـ شـخصـیـتـ مـیـ پـنـدـارـنـدـ. نـمـیـ دـانـمـ چـهـ کـنـمـ، وـافـعاـ" دـرـ مـانـدـهـ شـدـهـ اـمـ. خـواـهـشـمـنـدـمـ بـاـ بـیـشـهـادـهـاـوـرـاـهـنـمـایـهـایـ قـانـعـ کـنـنـدـهـ مـرـاـ اـزـ اـینـ درـ روـحـیـ خـلاـصـیـ بـخـشـیدـ. اـزـ رـازـدـارـیـ وـ گـرـهـ گـشـایـیـ شـمـاـ کـمـالـ تـشـکـرـ رـاـ دـارـمـ.

"امضا محفوظ"

اسفباری را در سراسر جهان در بی داشت، حتی در ایران اسلامی نیز حرکات رسوایگری به وجود آورد. از جمله این که گروهی از جوانها در پاریس به عده‌ای از این زنان هجوم برداشتند و آنان سخت از ماء مورین انتظامی انتقاد کردند که چرا امنیت خانمها را تا مین نمی کنند، پلیس پس از اقدامات لازم به این بانوان هشدار داد که باید پوشش مناسبی داشته باشند. اطلاعیه پلیس بدین مضمون بود: **کسانی که جواهرات گرانبهاو برلیانهای ذی قیمتی دارند باید درگاوصندوقها از آن حفاظت نمایند، نه اینکه در برابر چشم‌های حرسی و پرطمع غارتگران فراردهند، که بدون شک از تهاجم و تجاوز آنان در امان نخواهند ماند.**

ولاییدین زینت‌هنر الا ما ظهرمنها: وزینتها را جز به همان مقداری که ظاهر است آشکار ننمایند. بر طبق این آیه اگر بطور ناگهانی چشم انسان به نامحرم افتاد نباید نگاهش را ادامه بدهد، بلکه باید چشم را فرو پوشد. ولیضریب بخمرهن علی جیوبهن

و باید روسی خود را برگردانشان بیفکند. این آیه با صراحة و قاطعیت نظرپردازی و نگاههای تند و تیز مرد و زن نامحرم را به یکدیگر حرام تلقی می کند.

نکمه دیگری که از آهیگ آیه فوق مستفاد می شود این است که زن باید به وسیله روسی (خطار) سر و گردن وسینه های خود را بیوشاندو این امر یک فریضه الهی می باشد. زیرا نمایان شدن این مواضع جذاب با فلسفه حجاب و حرمت نگاه سازش ندارد و به عبارت دیگر این نفاط متوونه از مواضع زیست و جمالی است که باید بخشیده بمانند. گوش و گوشواره، گردن و کردن بند سترشان واجب است، درنتیجه موى سر

که سهم رجال درایحاد تباھی و فساد بطور طبیعی و یا در عصر بعثت از زنها بیشتر است، بلکه در اکثر موارد دختران و زنان دستخوش ترفندها و شگردهای فربیکارانه جوانان و مردان واقع شده و به فساد و بدیختی کشیده می شوند. وعده‌های دروغین، قیافه حق به جانب گرفتن، ارعابها و نویدها و دهها پشت هم اندازیهای دیگر موجب فربی زنان و دختران در طول تاریخ شده و می شود. البته محدودی از آقایان هم از مکر بانوان در امان نبوده‌اند، که ان کیدهنه عظیم! در هر حال پس از تذکر و هشداری که به

مردها می دهد بلافاصله می فرماید: **وقل للهُمَّ مناتِي يغْضُنَنِي ابْصَارِهِنِي بِزَنَانِي ايمانِي نَيْزِ بَگُوَيْدِ كَهْجَشْمَانِي خُودَ رَا ازْنَاهَهَاهِي حِرامَ فَرَأَيْرِندَ وَ دَامَنَاهَاهِي خُوبِشَ رَا ازْنَاهَهَاهِي مَنَكَراتَ نَگَهْ دَارِنَدَ وَ مَوَاضِعَ جَمَالَ وَ زَبَابِيَهَاهِي ظَاهِريَ رَا بِرَايِ نَامَحرَمانِ نَمَایَانِ نَسَازِنَدَ، مَكَرَ نَفَاطِيَ كَهْ صَورَتَ طَبِيعَيَ نَمَایَانِ وَ ظَاهِرَ اسْتَ وَ يُوشِيدَنَ آنِ مَايَهِ عَسْرَوْحَرَجَ مِي باشَدَ.** ملاحظه می فرمایید که در این آیه نیز سخن از حرمت متقابل نگاه زن به مردها است، زیرا چشم چرایی بطور کلی از ابزارهای مهم هوسرانی می باشد. چه اگر چشم نبیند قطعاً "هوشه" تحریک نشود. گناهان جنسی همسواره زاده، هوسبازیهای دوجنس مخالف است و کلید آن عضو حساس چشم است. ویحفظن فروجهن: فروج خود را از زنا و کلیه تمتعات جنسی ناروا حفظ نمایند. پاسداری از مراکز حساس و محرك در پرتو پوشش ظاهري و ایمان باطنی امكان پذیر است. شاید به خاطر داشته باشید که در زمان طاغوت در مقطع زمانی خاص بخشیدن لباس مینی ژوپ به اوح خود رسیده بود و حادث

اسلام مقبول افتاده است و این کلام قرآنی در
واقع این سنت دیر پا و عادت کهن و دیرین
را امضاء کرده، بعضی از روشها و شیوه‌های قومی
را نیز منع نموده است.

زمخشی و جمعی دیگر گفته اند که زنان
عرب معمولاً "پیراهنهای می پوشیدند که
گریبانهای آنها باز بود، به طوری که دورگردان و
سینه را مستور نمی ساخت. روسربیها را به پشت سر
می زدند و طبعاً "گوشها و گردنیهایشان نمایان
بود، چنانچه در بین مردان عرب امروز متداول
می باشد. این آیه دستور داد که روسربیهای را
طرف جلو بباویزند تا روی سینه، گوشها و گردن
را بپوشاند.^۵

ابن عباس مفسر امت در تفسیر این فراز
نورانی می گوید: "تفطی شعرها و صدرها و ترابها
و سوالفها،" یعنی زن باید مو، سینه، دورگردان و
زیر گلوب خود را از نامحرم بپوشاند.^۶

پاورقیها:

- ۱ - قرآن مجید از زبان عزیز مصر بازگو ساخته
که کیدو مکرزنان بسیار بزرگ است.
- ۲ - اقرب الموارد، الخمار
- ۳ - تفسیر تبیان، ۴۲/۷
- ۴ - احکام القرآن، مقدس اردبیلی، ۵۴۴
- ۵ - همان منبع، ۵۴۴
- ۶ - مجمع البيان، ذیل آیه مذکور

که از عوامل مهم حمال و زیبایی زن است باید
تحت پوشش کامل قرار کردد.
خمار چیست؟

در کتب "خمار" که جمع آن "خمر" می باشد
به معنی روسی و مقنعه است. اقرب الموارد
چنین نکاشته: ولیضربن بخموهن علی جیوبهن
ای ستر "لا عناقهن". مفهوم اینکه باید بانوان
روسربیهای خود را برگریبانها بزندند این است
که سرو گردن آنها بپوشیده باشد.

شیخ طوسی می فرماید: الخمار غطاء رءوس
المرئه المنبل على جنبها و قال الجبائی:
هي المفانع: خمار سراندازی است که بر سرو
گردن و سینه افکنده می شود و به گفته جبائی
عربها آن را مقنعه گویند.^۷

به فرموده مقدس اردبیلی، از این آیه
استفاده می شود که پوشیدن صورت بزدن و احباب
نیست زیرا در آیات حجاب بحثی از پوشش
صورت بهمیان نیامده است. فقط از پوشش سرو
گردن و گریبان سخن گفته شده است.^۸

"مضافا" برواین که در جمله "الاما ظهر منها"
پوشش دستها و صورت استثناء گردیده است.
مرحوم مقدس اردبیلی و اکثر فقهاء
استوانه های علم و اجتهاد برواین باورند که
مقصود از "الا ظاهر منها" یعنی آنچه راعادات
اجتماعی برآشکار ماندن آن بوده و علی المعمول
هم نمایان است، پوشیدن آن مواضع و احباب
نیست، خواه آن نقطه به زینتهای مصنوعی مزین
شده باشد و یا به شکل طبیعی رها گردد. در هر
صورت ستر آن واجب نیست.^۹

واز سوی دیگر تاریخ نشان می دهد که از
دیر زمان تا کنون در حوامع دینی صورت و
دستهای بانوان به حکم ضرورت زندگی آشکار
بوده و این شیوه معقول و سنت معمول در شریعت